

באניה עם אדם צער. הירש לוי... ויקבל ממנו "בקשייש", בפתחי ניכר שהוא רוד זים באניה נתודעת. יי' שהוא חור עבשו נק טה. איז זו מידתו של יהודי וזה את השאה הפרסי גם. הוא עצמו "גובר" — בראתה אמרתי לו לידיין, שזה היה לפניו חמעשה של שודצברד... ל"גוארדייה הלבנה"

בדת גנווארדייה הא' עבויים... .
חריסויתפרטי מרצה אל צורות והרפתקאות נסיעתו לרגלי הפאר לברות היומי לבז... לדרוי? אמר לי הצעיר לנו היהודים אצלכם ירוסלומסקי גראן אורה ירושלמי לשם עבשו אני אורה ! (ובשעת דברודו הור הפטפורט הא' שלו בא מילשו "תליה"...)

רֹסֶסִי) — וְכֵל הַדָּרְכִּים
הַשְׁבָּתִי בַּלְבָּד — לְבָדִי לְתַלְוָת "צָעִירִים
יְהוּדִים" שָׁהָרִי בֵּינוֹ לְבֵין עַצְמָנוּ
לֹא גַּם אֲתָּה תִּמְוֹנָה
בְּגַלְל אַיוֹה "חַטָּאתִים" יִתְלֹא אָוֹתָם?...
רֹסֶסִי הַלְבָן
הַכְּדָבֵר הָוֹת...
נוֹסְעִים? — שָׁאַל אֶת
חֲרַת שְׁתוֹלָה "צָעִירִים דְּתִיּוּם" כִּמֶּש

ברחובות ירושלים. בקזוזה, ממשיר תל
מידי, התחלתי רץ בכל ירושלים עיה'עך
לבקש את הנהלתה הראשית של
ה"מרכז" הזה ויכול אני לומר לך,ربي
ומורי הימר, יגעתי ולא מצאתי לא
דובים ולא יער—איו בכלל כייסר שב-
זה בעירנו... רקס אח"כ נודע לי שאכטנ-
דר י פ ו ב... — ענתה
מושך כוה לא היה ולא נברא אלא
מאי?—"ושב ראש" ישנו... והואתו
מצאתי דוקא בנקל, באחת הטעשיות
חרחות בלב הצייר הווילות בערדנו --

— ומה הוא תפקידה של "ההסתדר"
רות" שלכטת המחלתי "ברדיון" את
ארית-בעל אקסניה היושבראש...
— תפקידנו? — הוא אומר — אנחנו
אנו אלינו... והוא חמי' חצח את נעליו... אצויה
כגדי, בגדיו, "האורות"
— טלחנחו? — שאלתו בזח —

— לך פה ושלח את המברך
בדרכו — נפגשתי
מתוך דברו התזה
זהה: בו כתובה פקודה למשותת
מרטה לחייב לי בוס תה...
ס.י. וכדריך חנוך
אליו מיר וספר
התמונה היפה הוועברת לנו
עיני אהמול בשעה שתביא לי תלמידי
מבירות לאחר ש
הוקן בנסיעתו ל-
הירושלמי ברטיסלאר כורפס שנשא
לה בימים האלה מאות ..הנהלת בית-
צעיר שיבחה
מן ת. ?

למר יעקב... עפני המען של ה-מכוון
לטכטיקה ת. ד. 340 או הספריה
הלאומית". בבריטיפידאר זה מודיעים
לו כי הספר שהזמין על ידו נמצא בעת
בבית-הספרים ווועד לרשותו עד א'
טבת".

ובנחת—איר קרא
הוא, שמר "יעקב" הוא נושא משורה
במושב העצאיו רישוני" כלומר:
הادرיסה של הספריה הלאומית, שמה
שם יצא אליו הברטימס.

זיא טביסו אמר
זבר", ברכונוברטמיות הלאומית
שאני ור' החובב כלם מים צוונה
עוורד כבל שוב נעלם טבתה...
הספרים הלאומי והאוניברסיטה"
עוורד למדר יעקב... עפני המען של ה-מכוון
לטכטיקה ת. ד. 340 או הספריה
הלאומית". בבריטיפידאר זה מודיעים
לו כי הספר שהזמין על ידו נמצא בעת
בבית-הספרים ווועד לרשותו עד א'
טבת".

ונכון זה הובילו רוקטיה ולבוניאן
והאוניברסיטאות שלנו עשו את
שלחה: כדבריקה בול של 2 מיל על הכרך
טיים, כרטיסים מודפסים ופסיד מיוחדר למכ-
טיבת הכרטיטים, שהוזר למקרים זה שמא-
נו יצא, רק אחרי שבוע ימים ולמוי? —
לפקיד אותו חמושה, שנכנס לספרייה
הלאומית שבע פעמים ביום ומדרבר
עשרים פעם עם אותו הפסיד שכותב
אבל פן.

<p>— גְּפָרִיוֹ, ע</p> <p>— מַוְּבָּלָאָוּן</p> <p>חָה—תּוֹכְלָוּ לְחָה בְּפֶרְיוֹן... אַכְסְּנָיָן</p> <p>— בְּעַנְגָּן-רַבְּמָן לְשָׁם נְזָוָם—הָאָ עֲמָזָן?</p> <p>— שְׁפָטוּ _ ט</p> <p>הָרּוֹסִי הַצְּעִיר— הַפְּנִימִי שֵׁל הַצְּעִיר וְכֹרְגָּעָן עַל</p>	<p>את הקרים... ועדיין ישנים אצלנו באלה המפקדי פקים בנחיצות עתונאיות ותימני התועל עם קריקטורות שלנו בכל שבוע כמו למשל „הדרבן“ שיקום לתי היה אי'ה בפורים הבעל...תו... * * *</p>	<p>פָּנֶשׁ בֵּי אַתְּמָל אַבְּל פָּה הַצִּיּוֹר הַאֲמָנו שְׁלָנוּ בְּרַחֲיוֹ יְפּוֹ תְּפַשְׁנִי בְּזָרוֹר עַי וְאַמְּרָה:</p> <p>בּוֹא וְאַפְּפָרְךָ כְּפֹר נָאָה מְנָסִי</p>	<p>את סטה וואות דצלום רסמו התוֹרָה נאַה בראַיָּה</p>
--	---	---	--

מצואה	—בדר הוא פותח כלחש ובחומר דק.
מושיעת	—בשנסעתי עם אשתי וילדיו לחו"ל
הפטם ד	ובכל שעה וביחוד מפיו היודע לספר...
הרינו מוכן ופוזנן לשמע בכל זאת	הרינו מוכן ופוזנן לשמע בכל זאת
ישרדו	עממי האחרונה להו"ל, מעשה שהיה...

הלא שפְעָתִי הַיּוֹם בְמַלּוֹן . — האפשר לבקש את המילון ? — שאל התלמיד בתמיינית . ופטרו את כל הצעוניות ?

לוי דבר דבר רמותי . "לבעל של-מעלה, נגמילות חמד של אונשת אלינו וציויתו להוביילנו הקטנה והוריות הווע לא — שאלתי אף אני טמןו ."

זהר ולא לבית הרשות (שאינו!
הגענו בז'רגע לשעון "גריני"
קפצנו מהמכונית ישר אל
זו משדר את הד *Pull* ואני
את הד *pull* ורגלינו עמדו
והיום יום חמישי בשbeta
מלא על כל גדרותיו והוינה
עם, כמו בכוורת ממש, מכל
הצובאים על החלונות ומד
UMBATTIBIM כמש כחיות בנו-
י אשר בקהירו בשעת חלופת
יחוד מה עהם כרווחים רק
הוינה. ואנאות נגלה גאנן

נוראים... ומעשה אבות י'וטו
בן אחר צעיר יש להם,
טzion והולך בטל שקבל אי
כה" בירושה, ויש לו כבר
הסדרים" ותיבה ברاء והוא
בעסק" בדבאי...
וכתוד דבריו ניכר שהוא
בهم מצט. והתיר שלוי עומד
ב'גביה" שילו את כל הקבל ואנו
זוך הקהל הצפוף עמדו להם
א שני יהודים אדמוניים.
וניהם הירושלמיות ובוקניהם
ובעבדו שנוחב בחריצות, אחד
כל מכתבים באחריות ובלא
והשני עכד מן הצד ופתח
עכיפות. הבנתי היטב מבعد
וישארו בו אין מרבב שאנו

רואהתי כי אין פכטב שאין
קטן אי גודל, אחד המרבה
כמעט ובלבד שיכונו את
ה שליהם. :

מי אלה? — שאלתי מש'
עיר, קופיטונר מירושלים.
חילוך לא רצה לדבר ואולם
ני אותו אל הקיר נפתח פיו
בקצחה ובלחש מתוד זהירות
ת כל ההיסטוריה" שליהם.
זהו "פידמה" חשובה —
המשגנום נטה נטה אמר בירני

המצינית יפה יפה אונ' של שנות
של ממשלה הסובייטים ברוסיה
הארון המנהל ישב לו:
בחרכה נדולת ולפניו עמד
הכיפה ושהוח ומחייב לפקדות.
לו המנהל מברך ואמר בקול
ונגיד,

— והתחל למסח בירוו על-כיסי בגנו
כיז גרוו
וأكل . — ליטן ! (שמע !) מיטטר
בנהנלה
הפקידין
עומות ! — אמר לי התיר של
בוזיאו מכיסו חביבת סכתבים
מזרפים במעטפה מודפסות עם
טכסה „
במכוונו
השם „Jerusalem“ באותיות גרא
ב שאלני :

לota, CIDOU, הכתבים מודפסים לביות כבשטי לשונות. ורגנו ואנגלית ומד לנו ב"ו. כוונניים על ה"רעש". שהחריב אותן ר"ל הם צועקים עד שעריו שמיים וויטש". ודורשים "נויטיגע היילפ" (עורת הרلت). דחפת נחוצה) לקומם את חירותיהם... — know you הידעת? — הווא אומר לי — המוסדות האומר לילום האלה סבלוcad מהרעש... מרוב אמינוינט רררייה... נט בניו שלוחה בכל שנה, חכום הייאול אני רוצה לראות בעיני את המסתכנים כאו את הפֿי ענה לי וחויזאנן כהומש לבני אויל את בתוי לו — אצלנו זגס כפניהם, ובאותם ימי לו בפצירה.

האגת, לפניו פחד „המפלצת חיליה גמוכה שם ש... בשעת הכנסו... ואחד ולא ידע התעורר הטמן שלנן כי האדריאני הפרנצה הכى טובה — "מן אללה" ממש! — שהומין הקב"ה למוסדר — תינו הוא. הרעש, אין רע בלי טוב; וכי ה... וכל כיה דעביד רחמנא לטב עבירה, אם הרעש לא החريب אצל אחביי, שלחצ... הרוי החריבו הכוונות השנווריות וספר י... במכותיהם והם נבניהם בה. "מחור" יתרה בה" של ירושלים השנוורית...

— ועכשי — אמרתי לך לויתי — רוצה אני להראות לך את אחיכם ה, אינדוסטריה" וכי גודלה ומפוארתתו וחיתון תיבותו שלנו בירושלים יאת ח"ביזוניס" וכי ישיבת מוצלח בעיה"ק. בשותים בטעור ואצלם : רפטני,

מבעד למסה

בין התנאים
הمطلوبים עיר
כשיו את חור
צ'ות ירושלים
נכזא תייר
יהודי אמריך
קאי, שהביא
מכתבה המלצה פאנדרת גדורלה
ושוכת באטריקת ובקס ממען להיות
לטורה דוד ולצ'יזרוון ולחראות לו
ירושלים עיה עס

מתוך משקפיו האמריקאים, כתיתיו המגולחות למשעי clean shaved בלו"ז — ומתוך שונו הזהב וביהוד שנייה זהב שלו יכלה שהוא "אלריאוטניך" אמיתי סלח נא לי מר קיטלר על הבטוי זהה ! אלא שהוא למד פעם ב-חרד' עדין לא נשוכחה טמנו גורסא יונקוטא... והעיקר, שיש לו גענעים וירושלם זה היא אומה, שבשמנח שורה וברכת המזון. "ובנה ירושם..." בקייזה, הילכנו שניינו ברחוב והראיתי לו את רחוב "בז'יירורה" Place de l'Opera אמר והוא

אלנו בלאו. תיארכו "ציוו" ואת
בנינים הנדרים היפים וההדרים
אל אוחב". עדoward לרחוב ..אינו
אלכנו.. רגע עמדנו לפניו המלך
וורחוב והשומם שברחוב יפו ווומשתרע
גון מסעדה "סז'ריצי" והקפה הערבי
הבריל, מדרום.

— זהו ..ש ע ריה א ש ..
ו ת" שנסאר טלפניהם? — שאלני
ותתיר בתמימות בהזרונו באצגע על
חשעל הריעע והקטן בנדר שלפני
נית קנדינא וועל גלי האשפה והשפֿי
גון המכבים את המנרש ..

— לא! — ענית לי — את
זורה הוא השאייז בכוונה בעלייה
זונבאות בଘות המרבנן או גונאך

